

НАЦІОНАЛЬНА КОМІСІЯ, ЩО ЗДІЙСНЮЄ ДЕРЖАВНЕ
РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРАХ ЕНЕРГЕТИКИ
ТА КОМУНАЛЬНИХ ПОСЛУГ
(НКРЕКП)

ПОСТАНОВА

Київ

№ _____

Про затвердження Порядку визначення витрат на оплату праці, які враховуються у тарифах на розподіл електричної енергії (передачу електричної енергії місцевими (локальними) електромережами), постачання електричної енергії за регульованим тарифом, передачу електричної енергії магістральними та міждержавними електричними мережами, виробництво теплової та виробництво електричної енергії

Відповідно до Законів України «Про електроенергетику», «Про тепlopостачання», Положення про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, затвердженого Указом Президента України від 10 вересня 2014 року № 715, Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг,

ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити Порядок визначення витрат на оплату праці, які враховуються у тарифах на розподіл електричної енергії (передачу електричної енергії місцевими (локальними) електромережами), постачання електричної енергії за регульованим тарифом, передачу електричної енергії

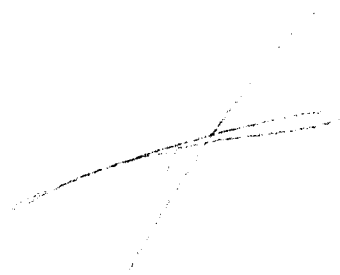
магістральними та міждержавними електромережами, виробництво теплової та виробництво електричної енергії, що додається.

2. Департаменту із регулювання відносин у сфері енергетики забезпечити подання цієї постанови в установленому порядку на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Ця постанова набирає чинності з дня її офіційного опублікування.

Голова Комісії

Д. Возіт

ЗАТВЕРДЖЕНО

Постанова Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг

№ _____

Порядок

визначення витрат на оплату праці, які враховуються у тарифах на розподіл електричної енергії (передачу електричної енергії місцевими (локальними) електромережами), постачання електричної енергії за регульованим тарифом, передачу електричної енергії магістральними та міждержавними електричними мережами, виробництво теплової та виробництво електричної енергії

I. Загальні положення

1. Цей Порядок установлює процедуру визначення витрат на оплату праці, які враховуються як складова у відповідних тарифах на розподіл електричної енергії (передачу електричної енергії місцевими (локальними) електромережами), постачання електричної енергії за регульованим тарифом, передачу електричної енергії магістральними та міждержавними електричними мережами, виробництво теплової енергії та виробництво (відпуск) електричної енергії з метою дотримання обґрунтованості запланованих ліцензіатами витрат у структурах тарифів на принципах економічної доцільності, цільового використання коштів ліцензіатами та забезпечення громадянам права на оплату праці.

2. Дія цього Порядку поширюється на суб'єктів господарювання, які отримали відповідну ліцензію та здійснюють господарську діяльність (далі – ліцензіати) з:

розподілу електричної енергії (передачі електричної енергії місцевими (локальними) електромережами) та/або постачання електричної енергії за регульованим тарифом;

передачі електричної енергії магістральними та міждержавними електричними мережами;

виробництва теплової енергії на ТЕЦ;

виробництва теплової енергії на АЕС;

виробництва електричної енергії на ГЕС та ГАЕС;

виробництва електричної енергії на ТЕЦ;

виробництва електричної енергії на АЕС.

3. Витрати на оплату праці – це сукупність елементу «витрати на оплату праці» в повній собівартості структури відповідних тарифів (у прямих загальновиробничих витратах виробничої собівартості, адміністративних витратах і витратах на збут), що визначається відповідно до Закону України «Про оплату праці» та в межах, установлених Податковим кодексом України, у складі основної заробітної плати, додаткової заробітної плати, інших заохочувальних та компенсаційних виплат.

Інші терміни в цьому Порядку вживаються у значеннях, наведених у Законах України «Про електроенергетику», «Про тепlopостачання» та інших нормативно-правових актах, що регулюють відносини у сферах електроенергетики та тепlopостачання.

4. Визначення витрат на оплату праці здійснюється з урахуванням приведення середньої заробітної плати в розрахунку на одного штатного працівника ліцензіатів, що здійснюють діяльність на відповідній території адміністративної одиниці (далі – територія діяльності) до таких рівнів:

для ліцензіатів, на території діяльності яких рівень середньої заробітної плати в розрахунку на одного штатного працівника, зайнятого в промисловості, менший ніж рівень середньої заробітної плати в розрахунку на одного штатного працівника, зайнятого в промисловості України, – до рівня середньої заробітної плати в розрахунку на одного штатного працівника, зайнятого в промисловості України;

для ліцензіатів, на території діяльності яких рівень середньої заробітної плати в розрахунку на одного штатного працівника, зайнятого в промисловості, більший ніж рівень середньої заробітної плати в розрахунку на одного штатного працівника, зайнятого в промисловості України, – до рівня середньої заробітної плати в розрахунку на одного штатного працівника, зайнятого в промисловості на території діяльності цього ліцензіата.

5. Для ліцензіатів, які провадять ліцензовану діяльність одночасно на декількох територіях, витрати на оплату праці визначаються для кожної території відповідно до пункту 4 розділу I цього Порядку.

II. Порядок визначення витрат на оплату праці та підстави їх коригування

1. Визначення річних витрат на оплату праці для відповідного ліцензіата здійснюється за формулою:

$$ВОП_i = ТЗП_i^{мар} \cdot ТЧП_i \cdot K_i,$$

де:

$ВОП_i$ – річні витрати на оплату праці і-ого ліцензіата після перегляду;

$ТЗП_i^{мар}$ – тарифна середня заробітна плата в розрахунку на одного працівника і-ого ліцензіата, врахована на дату встановлення відповідного тарифу та обрахована виходячи з витрат на оплату праці та тарифної чисельності працівників, зайнятих ліцензованою діяльністю, на дату їх встановлення (далі – тарифна середня заробітна плата);

$ТЧП_i$ – тарифна чисельність працівників і-ого ліцензіата, врахована на дату встановлення відповідного тарифу (далі – тарифна чисельність працівників);

K_i – коефіцієнт зростання ВОП для і-ого ліцензіата (у відносних одиницях, далі – в. о.), який передбачає приведення середньої заробітної плати в розрахунку на одного штатного працівника і-ого ліцензіата до рівня середньої заробітної плати в розрахунку на одного штатного працівника, зайнятого в промисловості (в. о.), який визначається таким чином:

у разі, якщо $ЗП_i^{пром} \leq ЗП_{ср}^{пром}$, то

$$K_i = \left(\frac{ЗП_{ср}^{пром} \cdot \alpha \cdot ІЗП}{ЗП_i^{мар}} - 1 \right) \cdot \beta + 1,$$

у разі, якщо $ЗП_i^{пром} > ЗП_{ср}^{пром}$, то

$$K_i = \left(\frac{ЗП_i^{пром} \cdot \alpha \cdot ІЗП}{ЗП_i^{мар}} - 1 \right) \cdot \beta + 1,$$

де:

$ZП_i^{пром}$ – середня заробітна плата в розрахунку на одного штатного працівника, зайнятого в промисловості на території діяльності і-ого ліцензіата, за звітними даними періоду з січня по жовтень року, що передус року, на який визначаються ВОП;

$ZП_{ср}^{пром}$ – середня заробітна плата в розрахунку на одного штатного працівника, зайнятого в промисловості України, за звітними даними періоду з січня по жовтень року, що передус року, на який визначаються ВОП;

$ІЗП$ – прогнозований річний індекс зростання номінальної заробітної плати (в. о.), який визначається таким чином:

$$ІЗП = \frac{ІСЦ}{100} \cdot \frac{ІРЗП}{100}$$

де:

$ІСЦ$ – індекс споживчих цін, у середньому до попереднього року, відсотків, відповідно до прогнозу соціально-економічного розвитку України та основних макропоказників економічного і соціального розвитку України та основних напрямів бюджетної політики,

$ІРЗП$ – індекс зростання номінальної середньомісячної заробітної плати працівників, скоригований на індекс споживчих цін (індекс зростання реальної середньомісячної заробітної плати), відсотків до попереднього року, відповідно до прогнозу соціально-економічного розвитку України та основних макропоказників економічного і соціального розвитку України та основних напрямів бюджетної політики;

α – коефіцієнт співвідношення тарифної середньої заробітної плати працівників у сферах електроенергетики та тепlopостачання до рівня середньої заробітної плати в розрахунку на одного штатного працівника, зайнятого в промисловості.

При цьому, α визначається в таких розмірах:

1,25 – для ліцензіатів з розподілу електричної енергії (передачі електричної енергії місцевими (локальними) електромережами) та постачання електроенергії за регульованим тарифом;

1,4 – для ліцензіатів з виробництва електроенергії на ТЕЦ, ГЕС/ГАЕС (у тому числі для ГЕС/ГАЕС ДП «НАЕК «Енергоатом») та виробництва теплової енергії на ТЕЦ;

1,7 – для ліцензіата з передачі електроенергії магістральними та міждержавними електромережами;

2,4 – для ДП «НАЕК «Енергоатом» (крім ГЕС/ГАЕС ДП «НАЕК «Енергоатом»);

β – коефіцієнт, що застосовується НКРЕКП на визначений період з метою обмеження зростання витрат на оплату праці з урахуванням стану економіки держави в умовах фінансово-економічної кризи ($0 < \beta \leq 1$).

2. Коефіцієнт K_i визначається на підставі даних форм звітності, затверджених для відповідних ліцензіатів та звітних даних Держстату.

Якщо визначений відповідно до пункту 1 цього розділу коефіцієнт $K_i < 1$, він приймається рівним 1.

3. Значення коефіцієнта K_i для працівників ліцензіатів, які здійснюють господарську діяльність на території населених пунктів, яким надаю статус гірських, визначається з урахуванням постанови Кабінету Міністрів України від 11 серпня 1995 № 648 «Про умови оплати праці осіб, які працюють в гірських районах».

4. Розрахункові показники наводяться таким чином:

грошові показники – в тис. грн у цілих числах;

індекси та коефіцієнти округлюються до двох знаків після коми.

5. Підставами для перегляду НКРЕКП витрат на оплату праці у структурі відповідного тарифу є:

відсутність перегляду витрат на оплату праці під час щорічного перегляду відповідних тарифів ліцензіатів;

застосування коефіцієнта для обмеження зростання витрат на оплату праці ($\beta < 1$) під час щорічного перегляду витрат на оплату праці.

Директор Департаменту із регулювання
відносин у сфері енергетики

К. Сушко

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до проекту постанови Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, «Про затвердження Порядку визначення витрат на оплату праці, які враховуються у тарифах на розподіл електричної енергії (передачу електричної енергії місцевими (локальними) електромережами), постачання електричної енергії за регульованим тарифом, передачу електричної енергії магістральними та міждержавними електричними мережами, виробництво теплової та виробництво електричної енергії»

1. Обґрунтування необхідності прийняття акта

Витрати на оплату праці, які враховуються як складова у тарифах на розподіл (передачу електричної енергії місцевими (локальними) електромережами), постачання електричної енергії за регульованим тарифом, передачу електричної енергії магістральними та міждержавними електричними мережами, виробництво теплової енергії та відпуск електричної енергії – це сукупність елементів у складі витрат на оплату праці в повній собівартості структури відповідних тарифів (у прямих та загальновиробничих витратах виробничої собівартості, адміністративних витратах і витратах на збут), що визначається відповідно до Закону України «Про оплату праці» та в межах, установлених Податковим кодексом України, у складі основної заробітної плати, додаткової заробітної плати, інших заохочувальних та компенсаційних виплат.

Для ліцензіатів з розподілу електричної енергії (передачі електричної енергії місцевими (локальними) електромережами) та постачання електроенергії за регульованим тарифом в 2007 році було затверджено Механізм визначення фонду оплати праці (постанова НКРЕ від 15.11.2007 № 1553), згідно з яким рівень заробітної плати для цих енергопостачальних компаній було прив'язано до рівня заробітної плати працівників промисловості. При цьому, підставою для перегляду витрат на оплату праці передбачено зміну рівня мінімальної заробітної плати. Такий Механізм позитивно зарекомендував себе у період стрімкого економічного розвитку в країні, коли відповідно до Закону України «Про державний бюджет України» передбачався перегляд рівня мінімальної заробітної плати декілька разів на рік.

Проте, внаслідок тривалого кризового періоду в державі діючий підхід щодо визначення витрат на оплату праці потребує удосконалення. Крім того, з метою забезпечення сталого функціонування енергетичної галузі, доцільно запровадити уніфікований порядок визначення витрат на оплату праці, які враховуються як складова у тарифах на розподіл (передачу електричної енергії місцевими (локальними) електромережами), постачання електроенергії за регульованим тарифом, передачу електроенергії магістральними та міждержавними електромережами, виробництво теплової енергії та відпуск електричної енергії (далі – ліцензіати, що здійснюють господарську діяльність у сфері енергетики), оскільки формування витрат на оплату праці працівників більшості суб'єктів енергетичної галузі, зокрема ліцензіатів з передачі електроенергії магістральними та міждержавними електромережами, з виробництва електроенергії на ТЕЦ, АЕС, ГЕС/ГАЕС здійснюється періодично без застосування певного порядку, а саме на

підставі розрахунків компаній, аналізу фактичних витрат на оплату праці та прогнозу соціально-економічного розвитку України та основних макропоказників економічного і соціального розвитку України та основних напрямів бюджетної політики.

Враховуючи чисельні звернення ліцензіатів, що здійснюють господарську діяльність у сфері енергетики, щодо збільшення витрат на оплату праці, Комісія провела декілька нарад за участі Незалежної галузевої професійної спілки енергетиків України, на яких було обговорено та узгоджено новий універсальний порядок визначення витрат на оплату праці, які враховуються у тарифах на розподіл електричної енергії (передачу електричної енергії місцевими (локальними) електромережами), постачання електроенергії за регульованим тарифом, передачу електроенергії магістральними та міждержавними електромережами, виробництво теплової та виробництво електричної енергії.

Так, при розробленні проекту постанови НКРЕКП «Про затвердження Порядку визначення витрат на оплату праці, які враховуються у тарифах на розподіл електричної енергії (передачу електричної енергії місцевими (локальними) електромережами), постачання електричної енергії за регульованим тарифом, передачу електричної енергії магістральними та міждержавними електричними мережами, виробництво теплової та виробництво електричної енергії» враховано співвідношення розміру заробітних плат між ліцензіатами, що здійснюють господарську діяльність у сфері енергетики, встановлені наказом Міністерства енергетики та електрифікації України від 24.05.1996 № 45-т «Про впорядкування заробітної плати працівників галузі». При цьому, базою для визначення рівня заробітної плати є рівень заробітної плати по промисловості за статистичними даними жовтня місяця, що передуює року, на який устанавлюються витрати на оплату праці.

Одночасно, концептуально невірним є залишення у відповідних структурах тарифів заробітних плат ліцензіатів, що здійснюють господарську діяльність у сфері енергетики, на діючому рівні, оскільки з метою недопущення відтоку висококваліфікованих спеціалістів енергетичні компанії фактично сплачують працівникам більший рівень заробітної плати за рахунок недофінансування інших витрат в структурі тарифів (у тому числі на проведення поточних ремонтів) та недовиконання інвестиційних програм.

Слід наголосити, що збільшення витрат на оплату праці при застосуванні нового порядку визначення витрат на оплату праці для ліцензіатів, що здійснюють господарську діяльність у сфері енергетики, має реалізовуватися шляхом диференційованого підходу, який повинен передбачати пріоритетний ріст заробітної плати для основного фахового персоналу.

Таким чином, НКРЕКП за участі Незалежної галузевої професійної спілки енергетиків України розробила проект постанови НКРЕКП «Про затвердження Порядку визначення витрат на оплату праці, які враховуються у тарифах на розподіл електричної енергії (передачу електричної енергії місцевими (локальними) електромережами), постачання електричної енергії за регульованим тарифом, передачу електричної енергії магістральними та міждержавними електричними мережами, виробництво теплової та виробництво електричної енергії».

2. Мета і шляхи її досягнення

Метою прийняття постанови НКРЕКП «Про затвердження Порядку визначення витрат на оплату праці, які враховуються у тарифах на розподіл електричної енергії (передачу електричної енергії місцевими (локальними) електромережами), постачання електричної енергії за регульованим тарифом, передачу електричної енергії магістральними та міждержавними електричними мережами, виробництво теплової та виробництво електричної енергії» є впровадження уніфікованого підходу при визначенні витрат на оплату праці ліцензіатам, що здійснюють господарську діяльність у сфері енергетики, з урахуванням прогнозу соціально-економічного розвитку України та основних макропоказників економічного і соціального розвитку України та основних напрямів бюджетної політики.

3. Правові аспекти

Основними нормативно-правовими аспектами, що регулюють відносини у цій сфері суспільних відносин діють такі нормативно-правові акти:

1. Податковий кодекс України;
2. Закон України «Про електроенергетику»;
3. Закон України «Про теплопостачання»;
4. Закон України «Про природні монополії»;
5. Закон України «Про оплату праці»;
6. Указ Президента України від 27.08.2014 № 694 «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг»;
7. Указ Президента України від 10.09.2014 № 715 «Про затвердження Положення про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг».

4. Фінансово-економічне обґрунтування

Впровадження постанови не потребує додаткових фінансових витрат.

5. Позиція заінтересованих органів

Проект постанови НКРЕКП потребує погодження з Міністерством енергетики та вугільної промисловості України, Антимонопольним комітетом України та Державною регуляторною службою України.

6. Регіональний аспект

Проект постанови НКРЕКП «Про затвердження Порядку визначення витрат на оплату праці, які враховуються у тарифах на розподіл електричної енергії (передачу електричної енергії місцевими (локальними) електромережами), постачання електричної енергії за регульованим тарифом, передачу електричної енергії магістральними та міждержавними електричними мережами, виробництво теплової та виробництво електричної енергії» не стосується питання розвитку адміністративно-територіальних одиниць. До місцевих органів виконавчої влади та

Визначення очікуваних результатів – метод аналізу вигод та витрат

	Вигоди	Втрати
Держава	Удосконалення чинної нормативно-правової бази НКРЕКП	Відсутні
Ліцензіати, що здійснюють господарську діяльність у сфері енергетики	Встановлення прозорого порядку визначення витрат на оплату праці	Відсутні
Інші суб'єкти господарювання (споживачі електричної енергії)	Безпосередньо не підпадають під сферу дії постанови	Відсутні

10¹. Вплив реалізації акта на ринок праці

Проект постанови НКРЕКП впливає на ринок праці в частині впровадження уніфікованого порядку визначення витрат на оплату праці, які враховуються у тарифах на розподіл електричної енергії (передачу електричної енергії місцевими (локальними) електромережами), постачання електроенергії за регульованим тарифом, передачу електроенергії магістральними та міждержавними електромережами, виробництво теплової та виробництво електричної енергії.

11. Прогноз результатів

Прийняття постанови НКРЕКП «Про затвердження Порядку визначення витрат на оплату праці, які враховуються у тарифах на розподіл електричної енергії (передачу електричної енергії місцевими (локальними) електромережами), постачання електричної енергії за регульованим тарифом, передачу електричної енергії магістральними та міждержавними електричними мережами, виробництво теплової та виробництво електричної енергії» дозволить впровадити уніфікований порядок визначення витрат на оплату праці для ліцензіатів, що здійснюють господарську діяльність у сфері енергетики.

Голова Комісії

Д. Бовк

Пропозиції

до Порядку визначення витрат на оплату праці, які враховуються у тарифах на розподіл електричної енергії (передачу електричної енергії місцевими (локальними) електромережами), постачання електричної енергії за регульованим тарифом, передачу електричної енергії магістральними та міждержавними електричними мережами, виробництво теплової та виробництво електричної енергії

Ліцензіати та інші надавачі пропозицій	Короткий зміст пропозиції
ПАТ «Вінницяобленерго»	<ol style="list-style-type: none"> 1. При розрахунку прогнозованого річного індексу зростання номінальної заробітної плати (далі – ІЗП) використовувати 1-й сценарій розвитку України відповідно до постанови КМУ від 27.08.2014 № 404 (зі змінами). 2. Використовувати середньомісячну заробітну плату по Україні за січень-жовтень. 3. Коефіцієнт α встановити: 1,6 – для ліцензіатів з розподілу електричної енергії (передачі електричної енергії місцевими (локальними) електромережами) та постачання електроенергії за регульованим тарифом; 4. ІЗП не ділити на 2. 5. Не застосовувати коефіцієнт β.
ПАТ «Закарпаттяобленерго»	<ol style="list-style-type: none"> 1. Розробити методикку визначення ІЗП. 2. ІЗП не ділити на 2. 3. Велика розбіжність коефіцієнта α: від 1,2 до 2,4 (зменшити розбіжність відхилення). 4. Врахувати збільшення заробітної плати для працівників, які працюють в гірських районах.
ПАТ «Київенерго»	<ol style="list-style-type: none"> 1. Коефіцієнт α встановити: - 1,3 для ліцензіатів з виробництва теплової енергії на установках з використанням нетрадиційних або поновлюваних джерел енергії; - 1,5 для ліцензіата з передачі електроенергії магістральними та міждержавними електромережами; - 1,6 для ДП «НАЕК «Енергоатом».
ПАТ «Львівобленерго»	<ol style="list-style-type: none"> 1. Велика розбіжність коефіцієнта α: від 1,2 до 2,4.
ПАТ «Миколаївобленерго»	<ol style="list-style-type: none"> 1. ІЗП не ділити на 2. 2. Коефіцієнт α встановити: 1,25 – для ліцензіатів з розподілу електричної енергії (передачі електричної енергії місцевими (локальними) електромережами) та постачання електроенергії за регульованим тарифом; 3. Нижню межу коефіцієнта β встановити на рівні 0,8.
ПАТ «Полтаваобленерго»	<ol style="list-style-type: none"> 1. ІЗП не ділити на 2. 2. Коефіцієнт α встановити: 1,3 – для ліцензіатів з розподілу електричної енергії (передачі електричної енергії місцевими (локальними) електромережами) та постачання електроенергії за регульованим тарифом; 3. Поширити дію Порядку на суб'єктів господарювання, які отримали ліцензії на виробництво, транспортування, постачання теплової енергії для визначення ВОП, які враховуються в тарифах на теплову енергію та послуги з централізованого опалення і централізованого постачання гарячої води.
ПАТ «Прикарпаттяобленерго»	<ol style="list-style-type: none"> 1. ІЗП не ділити на 2. 2. В Порядку вказати умови Комісія застосовування коефіцієнта β та встановити його граничний рівень.

	3. Коефіцієнт α збільшити до рівня 1,4.
ВАТ «Тернопільобленерго»	1. Чітко вказати визначення ІЗП. 2. ІЗП не ділити на 2. 3. Вдосконалити коефіцієнт β .
ДП «НЕК «Укренерго»	1. ІЗП не ділити на 2. 2. Вилучити коефіцієнт β . 3. В подальшому враховувати штатну чисельність персоналу, яка буде врахована при початковому розрахунку. 4. Коефіцієнт α встановити на рівні 2,3.
ПАТ «Укргідроенерго»	1. Коефіцієнт α для підприємств гідроенергетики не нижче рівня 1,6. 2. В Порядку чітко вказати за яких саме умов Комісія застосовує коефіцієнт β та встановити його граничний рівень.
НАЕК «Енергоатом»	1. В НАЕК «Енергоатом» застосовується єдина система оплати праці не залежно території розташування. 2. В Порядку чітко вказати за яких саме умов Комісія застосовує коефіцієнт β та встановити його граничний рівень або взагалі не застосовувати його. 3. Чітко вказати визначення ІЗП.
ЦК «Укрелектропрофспілка»	1. ІЗП не ділити на 2. 2. Вилучити коефіцієнт β . 3. В подальшому враховувати штатну чисельність персоналу, яка буде врахована при початковому розрахунку.
Міненерговугілля (Всеукраїнське об'єднання організацій роботодавців у галузі електроенергетики)	1. ІЗП не ділити на 2.

Враховано:

1. ІЗП не ділити на 2.
2. Коефіцієнт α для ліцензіатів з розподілу електричної енергії (передачі електричної енергії місцевими (локальними) електромережами) та постачання електроенергії за регульованим тарифом передбачено 1,25.
3. Деталізовано умови застосування коефіцієнта β (з урахуванням фінансових можливостей економіки держави в умовах фінансово-економічної кризи).
4. Наведено деталізоване визначення ІЗП.
5. Передбачено, що для працівників ліцензіатів, які здійснюють господарську діяльність на території населених пунктів, яким надано статус гірських, ВОП визначаються з урахуванням постанови Кабінету Міністрів України від 11 серпня 1995 № 648 «Про умови оплати праці осіб, які працюють в гірських районах» (зі змінами).